

ABSTRAKT

Práca sa zaoberá problematikou dedenia, zásad dedičského práva i europeizáciou dedičského práva hmotného. Pre hlbšie poznanie matérie dedičského práva sa práca zameriava na základné body historického vývoja ovplyvňujúce túto oblasť na našom území, najmä dedičskoprávnu úpravu v starovekom Ríme, v stredoveku, vo Všeobecnom zákonníku občianskom, napokon prechádza charakteristické črty súčasného dedičského práva v Českej republike.

Dedičská postupnosť prichádza do úvahy, ak sú súčasne splnené viaceré okolnosti subjektívnej a objektívnej povahy. K dedeniu môže prísť iba smrťou poručiťa, ak zanechal nejaký majetok a osoba povolaná k dedeniu musí byť spôsobilým dedičom, ktorej svedčí dedičský titul, ktorým je zákon alebo závet. Napokon sa vyžaduje splnenie poslednej podmienky, a to že povolaný dedič, dedičstvo neodmietol. Vyššie uvedené hmotnoprávne predpoklady dedenia sú samostatne rozobraté v texte. Kardinálna pozornosť je sústredená na hmotnoprávne náležitosti a predpoklady dedenia, ktoré sú systematizovane rozanalyzované v podkapitolách.

Záver práce rozoberá dedenie s cudzím prvkom a europeizáciu dedičskoprávnej úpravy.

Text je prestúpený úvahami súladnosti súčasnej právnej úpravy s potrebami praxe, poukazovaním na vhodnosť, alebo možnú v praxi vyvolávajúcu problematiku nastávajúcej právnej úpravy dedičského práva, ktorú ustanovuje zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník. Predkladaná práca vychádza z platnej právnej úpravy dedenia v zákone č. 40/1964 Sb. občanský zákoník ve znění pozdějších předpisů, pričom neopomína zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, z tuzemskej i zahraničnej odbornej literatúry a judikatúry.